

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 30. septembra 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Článok 65 ods. 2 a 5 – Pôsobnosť – Úplná nezamestnanosť pracovníka – Dávky v nezamestnanosti – Pracovník, ktorý má bydlisko a vykonáva činnosť zamestnanca v príslušnom členskom štáte – Premiestnenie jeho bydliska do iného členského štátu – Osoba, ktorá nie je skutočne zamestnaná v príslušnom členskom štáte predtým, ako sa stane úplne nezamestnanou – Osoba, ktorá je práceneschopná z dôvodu choroby a poberá z tohto titulu nemocenské dávky vyplácané príslušným členským štátom – Výkon činnosti zamestnanca – Porovnateľné právne situácie“

Vo veci C-285/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Centrale Raad van Beroep (Ústredný odvolací súd pre spory v oblasti sociálneho zabezpečenia a verejnej služby, Holandsko) z 25. júna 2020 a doručený Súdnemu dvoru 29. júna 2020, ktorý súvisí s konaním:

K

proti

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv),

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory N. Wahl, sudcovia F. Biltgen (spravodajca) a L. S. Rossi,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv), v zastúpení: M. Mollee, splnomocnená zástupkyňa,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a C. S. Schillemans, splnomocnené zástupkyne,

* Jazyk konania: holandčina.

- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vláčil a J. Pavliš, splnomocnení zástupcovia,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: D. Martin a F. van Schaik, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 65 ods. 2 a 5 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 465/2012 z 22. mája 2012 (Ú. v. EÚ L 149, 2012, s. 4) (ďalej len „nariadenie č. 883/2004“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi K a Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv) (Správna rada vykonávacieho orgánu pre poistenie zamestnancov, Holandsko) (ďalej len „Vykonávací orgán pre poistenie zamestnancov“) vo veci odmietnutia tohto orgánu vyplácať K dávky v nezamestnanosti po skončení doby práceneschopnosti v inom členskom štáte ako v Holandskom kráľovstve, počas ktorej poberal v tomto inom členskom štáte nemocenské dávky.

Právny rámec

- 3 Odôvodnenia 4 a 45 nariadenia č. 883/2004 znejú:

„(4) Je potrebné rešpektovať osobitné vlastnosti vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia a vypracovať iba systém koordinácie.

...

(45) pretože cieľ navrhovaného opatrenia, a to koordinačné opatrenia na zaručenie toho, aby sa právo na voľný pohyb osôb mohlo účinne vykonávať, sa nemôže dostatočne dosiahnuť členskými štátmi, a vzhľadom na rozsah a účinky tohto opatrenia sa môže lepšie dosiahnuť na úrovni spoločenstva, spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, ako je ustanovená v článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality, ako je ustanovená v tomto článku, toto nariadenie nepresahuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.“

4 Článok 1 nariadenia č. 883/2004, nazvaný „Definície“, stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

a) ‚činnosť ako zamestnanec‘ znamená každú činnosť alebo rovnocennú situáciu, ktorá sa za takú považuje na účely právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia členského štátu, v ktorom takáto činnosť alebo rovnocenná situácia existuje,

...

f) ‚cezhraničný pracovník‘ znamená každú osobu, ktorá vykonáva činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba v členskom štáte a ktorá má bydlisko v inom členskom štáte, do ktorého sa vracia spravidla denne alebo aspoň raz za týždeň,

...

j) ‚bydlisko‘ znamená miesto, kde osoba zvyčajne býva,

...

q) ‚príslušná inštitúcia‘ znamená:

i) inštitúciu, v ktorej je dotknutá osoba poistená v čase žiadosti o dávku,

alebo

ii) inštitúciu, v ktorej je daná osoba oprávnená alebo by bola oprávnená nárokovať si dávky, ak táto osoba alebo jej rodinní príslušníci majú bydlisko na území členského štátu, v ktorom sa inštitúcia nachádza,

alebo

iii) inštitúciu určenú príslušným orgánom daného členského štátu,

...

s) ‚príslušný členský štát‘ znamená členský štát, na území ktorého sa príslušná inštitúcia nachádza,

...“

5 Článok 2 tohto nariadenia s názvom „Osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na štátnych príslušníkov členského štátu, osoby bez štátnej príslušnosti a utečencov, ktorí majú bydlisko v členskom štáte a podliehajú alebo podliehali právnym predpisom jedného alebo viacerých členských štátov, ako aj na ich rodinných príslušníkov a ich pozostalých.“

6 Hlava II uvedeného nariadenia s názvom „Určenie príslušnosti právnych predpisov“ zahŕňa články 11 až 16 tohto nariadenia.

7 Článok 11 nariadenia č. 883/2004, nazvaný „Všeobecné pravidlá“, vo svojom odseku 2 stanovuje:

„Na účely tejto hlavy osoby, ktoré prijímajú peňažné dávky na základe ich činnosti ako zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činnej osoby, alebo ako dôsledok tejto činnosti, sa považujú za osoby,

ktoré vykonávajú túto činnosť. Toto sa nevzťahuje na dôchodky v invalidite, starobné dôchodky alebo pozostalostné dôchodky alebo, na dôchodky v súvislosti s pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, alebo na nemocenské peňažné dávky vzťahujúce sa na ošetrovanie počas neobmedzenej doby.“

- 8 Hlava III tohto nariadenia, nazvaná „Osobitné ustanovenia súvisiace s osobitnými kategóriami dávok“, vo svojej kapitole 6, ktorá obsahuje články 61 až 65a uvedeného nariadenia, stanovuje pravidlá týkajúce sa dávok v nezamestnanosti.
- 9 Článok 65 nariadenia č. 883/2004, nazvaný „Nezamestnané osoby, ktoré mali bydlisko v inom členskom štáte, ako je príslušný štát“, stanovuje vo svojich odsekoch 2 a 5:

„2. Úplne nezamestnaná osoba, ktorá počas svojej poslednej činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, mala [bydlisko] v členskom štáte inom, ako je príslušný štát a ktorá má naďalej bydlisko v tomto štáte, alebo sa vráti do tohto štátu, má byť k dispozícii službám zamestnanosti v členskom štáte bydliska. Bez toho, aby bol dotknutý článok 64, úplne nezamestnaná osoba môže ako doplňujúci krok prihlásiť sa u služieb zamestnanosti členského štátu, v ktorom vykonávala svoju poslednú činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba.

Nezamestnaná osoba iná ako cezhraničný pracovník, ktorá sa nevráti do členského štátu svojho bydliska, sa dá k dispozícii službám zamestnanosti v členskom štáte, ktorého právne predpisy sa naposledy na ňu vzťahovali.

...

5. a) Nezamestnaná osoba uvedená v prvej a druhej vete odseku 2 poberá dávky v súlade s právnymi predpismi členského štátu bydliska, ako keby sa na ňu vzťahovali tieto právne predpisy počas jej poslednej činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba. Tieto dávky poskytuje inštitúcia miesta bydliska.
- b) Ak však pracovník iný ako cezhraničný pracovník, ktorý poberal dávky na náklady príslušnej inštitúcie členského štátu, ktorého právnym predpisom podliehal naposledy, poberá najprv pri jeho návrate do členského štátu bydliska dávky v súlade s článkom 64, pričom sa poberanie dávok v súlade s písm. a) pozastaví na dobu, počas ktorej poberá dávky podľa právnych predpisov, ktoré sa na neho vzťahovali naposledy.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 Žalobca vo veci samej v priebehu roka 1979 odišiel z Turecka, aby sa usadil v Holandsku a pracoval tam pre rôznych zamestnávateľov až do roku 2015.
- 11 Od roku 2005 žalobca vo veci samej býval so svojou rodinou v Nemecku.
- 12 Dňa 1. mája 2015 bol zamestnaný zamestnávateľom v Nemecku.
- 13 Od 24. augusta 2015 bol žalobca vo veci samej uznaný za práceneschopného z dôvodu choroby a od tohto dátumu už viac nevykonával skutočnú činnosť ako zamestnanec.

- 14 Najskôr mu bola aj naďalej vyplácaná mzda, až kým od 14. októbra 2015 začal poberať nemocenskú dávku v Nemecku.
- 15 Žalobca vo veci samej sa 2. februára 2016 presťahoval k svojmu bratovi do Holandska a požiadal o výmaz z registra obyvateľov v Nemecku.
- 16 Dňa 15. februára 2016 ukončil nemecký zamestnávateľ jeho pracovnú zmluvu.
- 17 Žalobca vo veci samej sa 16. februára 2016 podrobil operácii v nemocnici v Nemecku, kde zotrval až do 19. februára 2016.
- 18 Žalobca vo veci samej sa 4. marca 2016 prihlásil do registra obyvateľov v Holandsku s bydliskom na adrese svojho brata.
- 19 Skončenie pracovnej zmluvy výpoveďou medzi žalobcom vo veci samej a jeho zamestnávateľom v Nemecku nadobudlo účinnosť 15. marca 2016.
- 20 Príslušný nemecký orgán 4. apríla 2016 posúdil žalobcu vo veci samej ako opäť práceschopného pre vymedzený okruh vhodných činností s ohľadom na jeho zdravotný stav a následne mu prestal vyplácať nemocenskú dávku.
- 21 Žalobca vo veci samej 22. apríla 2016 predložil Vykonávaciemu orgánu pre poistenie zamestnancov žiadosť o podporu v nezamestnanosti s účinnosťou od 4. apríla 2016.
- 22 Vykonávací orgán pre poistenie zamestnancov sa v rozhodnutí zo 7. júla 2016 vyhlásil za nepríslušný na to, aby rozhodol o práve žalobcu vo veci samej na dávky v nezamestnanosti.
- 23 Žalobca vo veci samej podal proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť, ktorá bola zamietnutá rozhodnutím Vykonávacieho orgánu pre poistenie zamestnancov zo 14. septembra 2016. Tento orgán sa aj naďalej považoval za nepríslušný na to, aby rozhodol o žiadosti dotknutej osoby o dávku v nezamestnanosti. Podľa uvedeného orgánu je v tomto smere príslušným členským štátom Spolková republika Nemecko ako posledný štát zamestnania, keďže žalobca vo veci samej až do 24. augusta 2015 skutočne vykonával činnosť ako zamestnanec v Nemecku a nepovažoval sa za cezhraničného pracovníka.
- 24 Žalobca vo veci samej podal proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Rechtbank Overijssel (súd v Overijssel, Holandsko), ktorý ju zamietol ako nedôvodnú. Tento súd sa domnieval, že Výkonný orgán pre poistenie zamestnancov správne vyhlásil, že žalobca vo veci samej nebol cezhraničným pracovníkom a nemal nárok na dávku v nezamestnanosti v Holandsku na základe článku 65 nariadenia č. 883/2004.
- 25 Vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o opravnom prostriedku proti rozsudku Rechtbank Overijssel (súd v Overijssel), uvádza, že účastníci konania sa nezhodujú v otázke, či žalobca vo veci samej má nárok na dávku v nezamestnanosti v Holandsku podľa článku 65 ods. 2 a 5 nariadenia č. 883/2004.
- 26 V tejto súvislosti zdôrazňuje, že žalobca vo veci samej býval a pracoval v Nemecku a že od 14. októbra 2015 bol v Nemecku práceneschopný a poberal nemocenské dávky až do 4. apríla 2016, odkedy sa stal úplne nezamestnaným. Keďže žalobca vo veci samej od

2. februára 2016 premiestnil svoje bydlisko do Holandska, mal od tohto dátumu bydlisko v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát v zmysle článku 1 písm. q) a s) nariadenia č. 883/2004, konkrétne v Nemecku.
- 27 Podľa vnútroštátneho súdu v spore vo veci samej vzniká otázka, či sa článok 65 ods. 2 a 5 nariadenia č. 883/2004 uplatní v situácii, keď dotknutá osoba predtým, ako sa stala úplne nezamestnanou, skutočne nevykonávala činnosť ako zamestnanec v príslušnom členskom štáte, avšak stala sa práceneschopnou z dôvodu choroby a z tohto titulu poberala nemocenskú dávku vyplácanú týmto členským štátom.
- 28 Vnútroštátny súd sa domnieva, že takúto situáciu treba považovať za porovnateľnú právnu situáciu s výkonom činnosti zamestnanca, a preto treba na túto otázku odpovedať kladne. V tejto súvislosti uvádza, že článok 11 nariadenia č. 883/2004, ktorý je súčasťou hlavy II tohto nariadenia, zaobchádza s poskytnutím nemocenskej dávky rovnako, ako s výkonom činnosti ako zamestnanec a domnieva sa, že takúto analógiu treba uplatniť aj na účely článku 65 ods. 2 a 5 uvedeného nariadenia. Svoje úvahy odôvodňuje skutočnosťou, že logický a koherentný výklad pojmu „výkon činnosti ako zamestnanec“ predpokladá rovnaký výklad tohto pojmu v ustanoveniach rôznych hláv tohto nariadenia.
- 29 Vnútroštátny súd sa ďalej domnieva, že ustálená judikatúra Súdneho dvora, ktorá sa vytvorila v rámci článku 71 ods. 1 písm. b) bodu ii) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3) (ďalej len „nariadenie č. 1408/71“), ktorý predchádzal článku 65 nariadenia č. 883/2004 (rozsudky z 27. januára 1994, Maitland Toosey, C-287/92, EU:C:1994:27, bod 13, ako aj z 29. júna 1995, van Gestel, C-454/93, EU:C:1995:205, body 13, 20 a 24), je v prejednávanej veci relevantná.
- 30 Pripomína, že podľa tejto judikatúry je jedinou relevantnou skutočnosťou z hľadiska uplatnenia článku 71 ods. 1 písm. b) bodu ii) nariadenia č. 1408/71 okolnosť, že dotknutá osoba má bydlisko v inom členskom štáte, ako je členský štát, ktorého právnym predpisom podliehala počas svojho posledného zamestnania. Súdny dvor okrem iného uznal, že toto ustanovenie sa vzťahuje na osobu, ktorej pracovný vzťah trvá počas dovolenky a ktorá teda počas tejto doby nevykonáva skutočnú prácu (rozsudok z 22. septembra 1988, Bergemann, 236/87, EU:C:1988:443). Vnútroštátny súd z vyššie uvedeného vyvodzuje záver, že článok 65 nariadenia č. 883/2004 sa okrem skutočného výkonu poslednej činnosti ako zamestnanec vzťahuje aj na situáciu, keď dotknutá osoba v skutočnosti činnosť nevykonáva. Tento súd sa okrem iného domnieva, že dôvody, ktoré dotknutú osobu viedli k premiestneniu jej bydliska do iného členského štátu, ako je príslušný členský štát, nie sú relevantné.
- 31 Vnútroštátny súd tvrdí, že takýto výklad nemožno spochybníť tým, že Súdny dvor rozhodol, že článok 71 ods. 1 písm. b) bod ii) nariadenia č. 1408/71 sa má vykladať prísne najmä preto, aby sa zabránilo zneužívaniu (rozsudok zo 17. februára 1977, Di Paolo, 76/76, EU:C:1977:32, bod 13). Takýto výklad by bol navyše v súlade s cieľom sledovaným týmto ustanovením, ktorým je zaručiť migrujúcemu pracovníkovi právo poberať dávky v nezamestnanosti za najvýhodnejších podmienok (rozsudky z 22. septembra 1988, Bergemann, 236/87, EU:C:1988:443, body 18 a 20, ako aj z 29. júna 1995, van Gestel, C-454/93, EU:C:1995:205, bod 20). Vzťah k členskému štátu bydliska totiž v zásade ponúka dotknutej osobe najlepšie príležitosti na opätovné začlenenie do pracovného procesu.

32 Keďže Centrale Raad van Beroep (Ústredný odvolací súd pre spory v oblasti sociálneho zabezpečenia a verejnej služby, Holandsko) dospel k záveru, že vec, o ktorej rozhoduje, vyvoláva otázky, na ktoré nemožno odpovedať bez rozumných pochybností, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Má sa článok 65 ods. 2 a 5 nariadenia... č. 883/2004 vykladať v tom zmysle, že úplne nezamestnaná osoba, ktorá premiestnila svoje bydlisko do iného členského štátu v čase, keď poberala dávky v zmysle článku 11 ods. 2 tohto nariadenia v príslušnom štáte alebo pred skončením svojho pracovného pomeru, má nárok na podporu v nezamestnanosti podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom má svoje bydlisko?
2. Je v tomto ohľade relevantné, z akých dôvodov, napr. rodinnej povahy, táto osoba premiestnila svoje bydlisko do iného ako príslušného členského štátu?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 33 Na úvod treba pripomenúť, že článok 65 ods. 2 nariadenia č. 883/2004 predpokladá, že úplne nezamestnaná osoba, ktorá počas svojej poslednej činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba mala bydlisko v členskom štáte inom, ako je príslušný členský štát, a ktorá má naďalej bydlisko v tomto členskom štáte alebo sa vráti do tohto členského štátu, má byť k dispozícii službám zamestnanosti v členskom štáte bydliska.
- 34 Článok 65 ods. 5 písm. a) uvedeného nariadenia spresňuje, že nezamestnaná osoba uvedená v prvej a druhej vete odseku 2 tohto článku pobera dávkami v súlade s právnymi predpismi členského štátu bydliska, ako keby sa na ňu vzťahovali tieto právne predpisy počas jej poslednej činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba. Tieto dávky poskytuje inštitúcia miesta bydliska.
- 35 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že prvú otázku treba chápať v tom zmysle, že sa ňou súd v zásade pýta, či sa má článok 65 ods. 2 a 5 nariadenia č. 883/2004 vykladať v tom zmysle, že sa uplatní v situácii, keď mala dotknutá osoba predtým, ako sa stala úplne nezamestnanou, bydlisko v inom členskom štáte, než je príslušný členský štát, a skutočne nevykonávala činnosť ako zamestnanec, ale bola práceneschopná z dôvodu choroby a z tohto titulu poberala nemocenské dávky vyplácané príslušným členským štátom.
- 36 Z uvedeného vyplýva, že na to, aby sa vnútroštátnemu súdu poskytla užitočná odpoveď, treba určiť, či sa výraz „počas jej poslednej činnosti ako zamestnanec“ použitý v článku 65 ods. 2 a 5 nariadenia č. 883/2004 vzťahuje výlučne na skutočný výkon činnosti ako zamestnanec dotknutou osobou v príslušnom členskom štáte alebo zahŕňa aj situáciu, v ktorej táto osoba skutočne nevykonáva činnosť ako zamestnanec, ale pobera nemocenské dávky vyplácané týmto členským štátom.
- 37 V tomto smere treba konštatovať, že na rozdiel od názoru vnútroštátneho súdu, ako aj českej a poľskej vlády, článok 65 ods. 2 a 5 nariadenia č. 883/2004, ktorý patrí do hlavy III tohto nariadenia, nemožno vykladať s ohľadom na článok 11 ods. 2 uvedeného nariadenia, keďže zo znenia tohto posledného uvedeného ustanovenia citovaného v bode 7 tohto rozsudku výslovne vyplýva, že sa uplatňuje na účely hlavy II tohto nariadenia.

- 38 Slovné spojenie „počas jej poslednej činnosti ako zamestnanec“ použité v článku 65 ods. 2 a 5 nariadenia č. 883/2004 sa má naopak vykladať s prihliadnutím na článok 1 písm. a) tohto nariadenia. Toto ustanovenie totiž na účely predmetného nariadenia pojem „činnosť ako zamestnanec“ definuje ako „každú činnosť alebo rovnocennú situáciu, ktorá sa za takú považuje na účely právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia členského štátu, v ktorom takáto činnosť alebo rovnocenná situácia existuje“.
- 39 Z uvedeného vyplýva, že situáciu, v ktorej dotknutá osoba v príslušnom členskom štáte skutočne nevykonáva činnosť ako zamestnanec, ale je práceneschopná z dôvodu choroby a z tohto titulu poberá nemocenské dávky vyplácané dotknutým členským štátom, možno považovať za právnu situáciu porovnateľnú so situáciou, v ktorej sa nachádza osoba vykonávajúca činnosť ako zamestnanec, a teda ju možno zahrnúť do pôsobnosti článku 65 ods. 2 a 5 nariadenia č. 883/2004, ak sa poberanie takýchto dávok podľa vnútroštátneho práva príslušného členského štátu posudzuje rovnako ako výkon činnosti zamestnanca.
- 40 Na prvú otázku preto treba odpovedať tak, že článok 65 ods. 2 a 5 nariadenia č. 883/2004 sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na situáciu, v ktorej dotknutá osoba mala predtým, ako sa stala úplne nezamestnanou, bydlisko v inom členskom štáte, než je príslušný členský štát, a skutočne nevykonávala činnosť ako zamestnanec, ale bola práceneschopná z dôvodu choroby a poberala z tohto titulu nemocenské dávky vyplácané príslušným členským štátom, avšak pod podmienkou, že sa v súlade s vnútroštátnym právom príslušného členského štátu poberanie takýchto dávok posudzuje rovnako ako výkon činnosti zamestnanca.

O druhej otázke

- 41 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa má článok 65 ods. 2 a 5 nariadenia č. 883/2004 vykladať v tom zmysle, že dôvody, najmä rodinnej povahy, ktoré dotknutú osobu viedli k premiestneniu jej bydliska do iného členského štátu, než je príslušný členský štát, sú relevantné na účely uplatnenia tohto ustanovenia.
- 42 Treba uviesť, že zo znenia uvedeného ustanovenia citovaného v bodoch 33 a 34 tohto rozsudku nevyplýva, že by dôvody premiestnenia bydliska dotknutej osoby mali v tejto súvislosti akýkoľvek význam. V tomto zmysle treba pripomenúť, že podľa odôvodnení 4 a 45 nariadenia č. 883/2004 je účelom tohto nariadenia koordinovať vnútroštátne systémy sociálneho zabezpečenia členských štátov s cieľom zaručiť účinný výkon práva na voľný pohyb osôb. Toto nariadenie aktualizovalo a zjednodušilo pravidlá obsiahnuté v nariadení č. 1408/71, pričom sa zachoval cieľ uvedeného nariadenia (rozsudok z 21. marca 2018, Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, bod 31).
- 43 Z ustálenej judikatúry, ktorá sa vyvinula v rámci pôsobnosti článku 71 nariadenia č. 1408/71 a ktorú vzhľadom na vyššie uvedené možno preniesť aj na súvislosti, do ktorých zapadá článok 65 nariadenia č. 883/2004, keďže toto ustanovenie nahradilo uvedený článok 71, vyplýva, že toto ustanovenie má za cieľ vytvoriť pre nezamestnané osoby s bydliskom v inom členskom štáte, ako je príslušný členský štát, výhodnejšie podmienky pri hľadaní nového zamestnania (rozsudky z 22. septembra 1988, Bergemann, 236/87, EU:C:1988:443, bod 18; z 8. júla 1992, Knoch, C-102/91, EU:C:1992:303, bod 14, a z 29. júna 1995, van Gestel, C-454/93, EU:C:1995:205, bod 20).
- 44 Ak by sa teda článok 65 ods. 2 a 5 nariadenia č. 883/2004 mal vykladať v tom zmysle, že sa uplatní len na osoby, ktoré svoje bydlisko premiestnili z určitých dôvodov, napríklad rodinných, viedlo by to k zúženiu pôsobnosti tohto ustanovenia, a teda pre dotknuté osoby by bolo ťažšie hľadať si

zamestnanie v členskom štáte bydliska, v ktorom sa predpokladá, že majú najvýhodnejšie podmienky na hľadanie nového zamestnania, a to o to viac, že takéto premiestnenie je spravidla motivované viacerými dôvodmi. Takýto výklad by bol preto v rozpore s cieľom sledovaným uvedeným ustanovením.

- 45 Na druhú otázku preto treba odpovedať tak, že článok 65 ods. 2 a 5 nariadenia č. 883/2004 sa má vykladať v tom zmysle, že na dôvody, najmä rodinnej povahy, ktoré viedli osobu k premiestneniu jej bydliska do iného členského štátu, než je príslušný členský štát, sa na účely uplatnenia tohto ustanovenia neprihliadne.

O trovách

- 46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 65 ods. 2 a 5 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 465/2012 z 22. mája 2012, sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na situáciu, v ktorej dotknutá osoba mala predtým, ako sa stala úplne nezamestnanou, bydlisko v inom členskom štáte, než je príslušný členský štát, a skutočne nevykonávala činnosť ako zamestnanec, ale bola práceneschopná z dôvodu choroby a poberala z tohto titulu nemocenské dávky vyplácané príslušným členským štátom, avšak pod podmienkou, že sa v súlade s vnútroštátnym právom príslušného členského štátu poberanie takýchto dávok posudzuje rovnako ako výkon činnosti zamestnanca.**
- 2. Článok 65 ods. 2 a 5 nariadenia č. 883/2004, zmeneného nariadením č. 465/2012, sa má vykladať v tom zmysle, že na dôvody, najmä rodinnej povahy, ktoré viedli osobu k premiestneniu jej bydliska do iného členského štátu, než je príslušný členský štát, sa na účely uplatnenia tohto ustanovenia neprihliadne.**

Podpisy